

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Udvalget for Forretningsordenen
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. marts 2009
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2009-792-0844
Dok.: BBO41078

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Forretningsordenen har stillet til justitsministeren den 10. marts 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Niels Helveg Petersen (RV).

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

**Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen
(Alm. del):**

”Ministeren bedes forklare, om staten kan frasige sig eller udskyde en betaling til staten, uanset om der er tale om en lempelse for borgerne, hvis staten efter lovgivningen har krav på betalingen, og der endnu ikke er hjemmel til, at staten frasiger sig eller udskyder betalingen i en lov, som både er vedtaget og trådt i kraft, ministeren bedes i den forbindelse inddrage den særlige ordning, der blev indsat ved en ændring af pasloven (lovforslag L 153 fra folketingsåret 2004-05 (2. samling)), om indførelse af børnepas, hvor det var bestemt, at borgerne skulle erklære at ville betale den hidtidige pris for passet, samt at statens krav på den fulde betaling først bortfaldt, når loven herom var vedtaget og trådt i kraft?”

Svar:

En statslig myndighed kan kun frasige sig en betaling i det omfang, der er hjemmel hertil.

Spørgsmålet om, i hvilket omfang en statslig myndighed kan beslutte at udskyde fristen for indbetalingen af et beløb, vil afhænge af de regler, der gælder for myndighedens virksomhed, herunder de bevillingsmæssige regler.

Det kan i den forbindelse oplyses, at det fremgår af Finansministeriets Budgetvejledning 2006, pkt. 2.2.13, at det – hvis der ikke er tilvejebragt særlig hjemmel til betalingshenstand – bør tilstræbes, at der ikke er væsentlige tidsmæssige forskydninger mellem det tidspunkt, hvor en indtægt modtages (dvs. det tidspunkt, hvor der kan kræves betaling), og indbetalingen (dvs. det tidspunkt, hvor betalingen faktisk finder sted).

På tidspunktet for iværksættelsen af den særlige ordning vedrørende betaling for børnepas, som der er henvist til i spørgsmålet, fremgik det af pasloven, at der for udstedelse af pas til personer, der er under 18 år, skulle betales 150 kr. Betalingen skulle ske ved indgivelse af pasansøgning. Der kan herved henvises til de dagældende bestemmelser i paslovens § 4 a, stk. 4-5.

Ved lov nr. 557 af 24. juni 2005 ændredes det beløb, som skulle betales for udstedelse af børnepas, til 115 kr. Lovændringen havde tilbagevirkende kraft for pas udstedt fra den 1. oktober 2004.

Der blev i efteråret 2004 iværksat en ordning, der gik ud på at opdele betalingen for udstedelse af børnepas i to rater på henholdsvis 115 kr. og 35 kr.

Justitsministeriet lagde i den forbindelse til grund, at denne ordning lå inden for de bevillingsmæssige rammer. Det indgik i den forbindelse ikke i Justitsministeriets overvejelser, om de nævnte regler i pasloven ville udgøre en begrænsning i forhold til iværksættelse af ordningen. Der blev således ikke taget stilling til, om bestemmelsen i paslovens § 4 a, stk. 5, alene tilsigtede at skabe klar hjemmel for politiet til at afvise at behandle en pasansøgning, hvis der ikke skete betaling ved indgivelse af ansøgningen, eller om reglen herudover havde den betydning, at politiet ikke ville være berettiget til helt eller delvis at udskyde betalingstidspunktet.

Der kan i øvrigt henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen.